

WŚCIE

Lwów Stanisławów Tarnopol

ŻYCIE MIAST i WSI WOJEWÓDZTW POŁUDNIOWO - WSCHODNICH

FUNDUSZ KRESOWY

wzywa do
spełnienia
obowiązku.

Informacje:

Wojewódzki
Sekretariat
Komitetów
Porozumiewczych
w Tarnopolu.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 130. Cena 20 gr. Rok IV.

Dnia 14 maja 1939.

WYCHODZI KAŻDEJ NIEDZIELI.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA

Lwów, ul. Piłsudskiego 21. - Tel. 210-86

Czwarta rocznica śmierci Wielkiego Marszałka

Ołtarz balkonowy pokoju Komendanta Piłsudskiego w domu przy ul. Mokotowskiej 50 w Warszawie.

Dom przy ul. Moniuszki Nr 2a w Warszawie, w którym mieszkał Wielki Marszałek Józef Piłsudski.

Fragment pokoju sypialnego Komendanta Piłsudskiego w domu przy ul. Mokotowskiej 50 w Warszawie.

Dnia 12 maja upłynął lat cztery od chwili, gdy Wielki Marszałek, Wódz Narodu, Twórca Odrodzonej Polski — Józef Piłsudski oddał Swego Ducha Panu.

Nie jest okolicznościowym banałem, gdy powiemy, że Jego pamięć jest wśród nas ciągle żywa, a Duch Jego — obecny.

Tak jest w istocie, a wielkość Józefa Piłsudskiego, w młarę upływu czasu, coraz bardziej wyrasta narówni wśród nas, jak i wśród obcych.

Z rokiem każdym, który mija od chwili Jego zgonu coraz mocniej utwierdza się w naszą świadomość, że wielkość czynów i myśli Józefa Piłsudskiego była niezbędnym i bogostawianym fundamentem naszej odrodzonej Niepodległości, źródłem jej trwałości i rozwoju, krynicą mądrości i siły moralnej, skąd pokolenia całe czerpać będą niewyczerpane zasoby, zawarte w Jego genializacji i duchowej mocy.

Rocznica skonu Józefa Piłsudskiego — jest chwilą generalnego obrachunku sumienia narodu, gdy zadajemy sobie pytanie, czyżby ze spuścizny Jego nie nie uwalili, czy istoty wnieli Jego testamentowi przekazanemu w pismach i czynach. Obrachunek ten w rocznicę obecną nie wypada ujemnie.

Sila Państwa wzmocniona została zarówno w Armii — zbrojnym ramieniu Narodu — co było pierwszą i szczególną troską Wielkiego Marszałka, jak i na polu gospodarczym, kulturalnym. Granice Polski zostały poszerzone — zdobyliśmy odległe Zacięcie, pomnażając obszar, ludność i bogactwa Rzeczypospolitej.

Unormowaliśmy swe stosunki z Litwą co było ciągłą, żywą troską Józefa Piłsudskiego. W ciężkim przeżyciu, jakim było dla Litwy utracenie Kłajpedy, udało nam się sołtąsiada. Ze Polska jest jedynym niezawodnym oparciem dla jej niepodległości.

Dziękaliśmy wspólnie granice z Węgrami, co było, niewątpliwie myślał polityki Józefa Piłsudskiego. Zawarte przezeń sojusze Polska z Rumunią i Francją nabrały w roku ubiegłym nowego, żywotnego znaczenia.

Nie z naszej winy zerwany został zainicjowany i zawarty przez Józefa Piłsudskiego pakt o nieagresji z Trzecią Rzeszą Niemiec. Zerwały go Niemcy bez wypowiedzenia i przed upływem terminu, aktem jednostronnym swej woli.

Nie jest to, jednak ciosem dla Polski, przeciwnie — polityka Niemiec w stosunku do Polski przysporzyła nam nowego, pożądanego sojusznika — W. Brytanie, niejako zarazem sympatię i uznanie całego świata. Polityka Polski jest wierna zasadniczym wytycznym Józefa Piłsudskiego, jest całkowicie niezależna od jakiegokolwiek obcych wpływów i nacisków, jest skrupulatnie dbała zarówno o interes Państwa i Narodu, jak i o jego honor, dobre imię i sławę.

Polska była jedynym państwem, które skutecznie przeciwstawiło się żądaniom Niemiec, przed którymi ugięła się dotychczas wola, najpotężniejszych państw Zachodu.

W czasach krytycznych, jakie przeżywały, gdy ustawicznie groziła wybuch katalizmu wojennego, Polska zachowywała spokój pełnej godności, znaczenia swe siły zbrojne, w miarę swych własnych sił i środków, nikomu nie oddając ani cząstki najmniejszej swego największego skarbu — całkowitej niezależności i niepodległości.

Duch Józefa Piłsudskiego raduje się i błogosławi nam. W stosunkach wewnętrznych nastąpiło tak upragnione przez Józefa Piłsudskiego jednoczenie Narodu. Obmierza Mu partyjniactwo znikło niemal z powierzchni życia publicznego.

Doegnowany przezeń Wódz Armii Marszałek Smigły-Rydz stał się uznanym, czczonym i miłowanym Wodzem Narodu. Testament Józefa Piłsudskiego ma tedy swego żywego interpretatora i stróża nienaruszalności.

Konstytucja kwitowała — testament ustrojowy sudański nie tylko wytrzymał próbę życia, ale przetrwał coraz głębiej do świadomości całego społeczeństwa, staje się dogmatem nienaruszalnym, skarbnicą prawd moralnych w stosunku obywateli do Państwa, mocnym fundamentem ustroju i instytucji państwowych.

W zakresie gospodarczym, gdzie w ciągu paru ostatnich lat życia stosunki w Polsce wskazywały kryzysu światowego, przetrwały się tak nieomyślnie, co było powodem zgryzot zatrzymujących ostatnie dni życia Józefa Piłsudskiego, nastąpiło obecnie znaczne polepszenie.

Józefa Piłsudskiego, odczuwano już przez szerokie masy pracowników.

Polska podejmuje na polu gospodarczym śmiało inicjatywy, które wyrównać mają dotychczasowe zaniedbania, przetrwać oblicze kraju, zbliżyć go do warunków bytu i rozwoju państw zachodnio-europejskich.

Inicjatywy te nie tylko są podejmowane, ale i dokonują się w tempie i siłę, którychczas niezmierzony, budzącym podziw nawet Amerykanów.

Budzi to w społeczeństwie zdrowe poczucie siły

własnych, własnej zdolności, energii i zdolności twórczych.

Ustępuje w psychice zbiorowej poczucie naszej rzekomej niższości, budzi się i krzepnie poczucie godności narodowej i dumy. Prostuja się grzbiety w górę, podnoszą się polskie czoła.

Kalektwo duchowe niewoli, z którym przez życie całe walczył Józef Piłsudski, znika, jak obmierzła mowa przesadziła. Polacy odczuwają radość i dumę woli Narodu. Raduje się duch Józefa Piłsudskiego i błogosławi Ojczyznę.

Atrakcja gospodarcza dla Małopolski wschodniej.

Posi ser suchy jako konserwa na potrzeby wojska, ludności cywilnej i na eksport.

Zagadnienie pod powyższym tytułem odnosi się do sera twarogowego (kwaśnego) wyuszonego, „na kocię”, takiego, jaki jest w sposób ludowy w niektórych okolicach kraju, np. u łowian (sery „alche”) lub u górali („oszejczyki”).

Są to sery, wyrabiane z sernika mleka kwaśnego („zsiadłego”), tj. takiego mleka, którego białko stało stracone przez kwas mlekowy. Z mleka „postawionego na zsiadę” bywa zyszywać uprzednio odciążenia na wirówce (centryfugowanie) śmietanki. Ale i mleko pełne stawia się na zsiadę, jednak przed jego ostatecznym stwaroznieniem się śmietankę z wierzchu trzeba zebrać.

Gdy mleko jest już dobrze stwaroznione, to nie bój się, ostrożnie przelewa się je do woreczków płócianych i wieszka nad garnkami, aż ścieknie maślanka. Resztę maślanki z twarogu wycedza się do garnka nie możliwości na pastach ręcznych, nadając jednocześnie twarogowi kształty sera.

Tak sporządzone sery suszy się mieszcami w specjalnych siatkach, wieszając je w miejscach przewiewnych (zasywczaj na strychu), gdzie traci swą wilgotność i nabiera właściwej konsystencji. Ze względu na swe cechy (czas przechowywania nieograniczony, nie kruszy się, nie pleśnieje, nie zmienia swych właściwości smakowych i odczupczych), ser ten jest trzejnym artykułem spożywczym, znanym od wieków, gdyż był pospólnym środkiem spożywczym przy u ludów pasterkich, koczowniczych. Wraz z osiadłym, rolniczym trybem życia, poszajającym na robenie większych zapasów, wyrób sery suchych stał się powszechnym. Słowianie mieli do nich szczególną predylekcję. To też w dawnych czasach w Polsce ser polski suchy był bardzo popularny.

Miejsce przed spożyciem wymaga zabiegów kulinarnych, ser natomiast jest w stanie już gotowym do spożycia i polski ser suchy nawet po długim przechowywaniu nie traci swych pierwiastków witaminnych.

Również nie bez dodatkowego znaczenia jest fakt, że żyły ser, szczególnie suchy, pobudza gruczoły ślinowe do bardzo obfitego wydzielania śliny, co jest niezwykle korzystne dla odżywiania organizmu.

Niezmierznie ważną zaletą polskiego sera suchego jest jego zdolność wzrost nieograniczonego co do czasu przechowywania w stanie wyuszonego, a więc zakonserwowanego.

Umżliwia to robenie dowolnych zapasów (białko) na wypadek zwiększonej potrzeby. Pod tym względem musza ustąpić serowi wszelkie inne konserwy, zarówno mięsne, jak i rybne, które mają — co do czasu — zdolność przechowywania bardzo ograniczoną. Produkcja polskich sery suchych nie jest rzeczą łatwą i wymaga dłuższej praktyki. Odnosi się to szczególnie do umiejętności ich suszenia.

Sera suchego o właściwej konsystencji, smaku, zapachu i barwie nie da się wyprodukować w sposób spieszy, przemysłowy, w suszarniach ciepłych. W ten sposób bowiem wytopiono by z niego tłuszcz, a sernik na powierzchni zeszkalił się w żółtą, nieatrakcyjną masę, w dodatku popiekającą.

Ser należy suszyć podobnie, jak go niegdyś suszono w „lesiacach”, jak go dziś jeszcze w niektórych okolicach suszą gospodynie wiejskie. Mianowicie sery, dobrze wyścięnięte z maślanki, zawieszane są na strychu, każdy ser w osobnej siatce i tak, by do siebie nie dotykały i by były na linii najniższego przewiewu powietrza. W ten sposób ser suszy się przez kilka miesięcy. W ciągu pierwszych tygodni ser intensywnie „poci” się: woda wówczas wyparuje, a na powierzchni zostaje masa zbóżna ze śmietanką i soli mineralnych. Ponieważ powłoka ta utrudnia dalsze odparowywanie wody, przeto ten mocno już poduszony ser zdurwiał się na wylot grubymi igłami i na to zwracają już uwagę.

Jedynie zastrzeżenia, które budzi ten sposób suszenia sera, odnosi się do czystości strychów i do ochrony sera przed muchami. Ale gospodynie postępowe i na to zwracają już uwagę.

Polski ser suchy jest chlubą gospodyni, uznanym w gospodarstwie domowym, a przede wszystkim pożądanym dodatkiem do chleba w podróży, zastępnym mięsem, cenionym przez to, że się nie psuje i nie kruszy.

Czy można by przypieścić wyuszenie sera? Niewątpliwie — tak. Czas wyuszenia sera można by skrócić z miesięcy do tygodni, lecz w specjalnej suszarni, urządzonej na wzór dawnych leśnic, gdzie panowałby dostateczny przewiew powietrza przy umiarkowanej temperaturze, która by z sera nie wy-

CENTRALNA MAŁOPOLSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI we LWOWIE

(dawniej GALICYJSKA KASA OSZCZĘDNOŚCI)

Rok założenia 1843 r. Instytucja prawa publicznego.

Wydaje książeczki oszczędnościowe imienne i na okaziciela z poręką Państwa. Prowadzi rachunki bieżące i czekowe.

FUNDUSZ REZERWOWE: zł. 6.200.000.—

Zamiejscowe wpłaty — P. K. O. 500.198.

taplała tłuszczu.
Należy zwrócić uwagę na to, że ser suchy udaje się tylko w małym odleganiu względnie zbieranego, aby po wysuszeniu nie posiadał ponad 15 proc. tłuszczu, w przeciwnym bowiem razie trudno jest ten wyrazić, tłuszcz zwaława się, jełczeje i ser pauje się.
Polski ser suchy, o ile jest właściwie magazynowany, może być przechowywany nawet przez lat kilkanaście, bez utraty swoich wartości odżywczych, jest to niezmiennie cenna zaleta tego produktu, daje bowiem możliwość czynienia olbrzymich zapasów cery, zależnie od przewidywanych potrzeb.
Sprawa opakowania konserw z sera (sera konserwowego) wymagałaby jeszcze przestudiowania. W praktyce ludność polskie ser suche rzadko opakuje się. Wiesz on w salkach na strychu, suszy się bez końca, raczej do czasu, kiedy są zdejmowane na sprzedaż na targu lub do spożycia. W nielicznych przypadkach, gdy zachodzi potrzeba transportowania

większej ilości tych serów, są one pakowane do przewoźnych skrzyń z licznymi szparami i tak układane, by nie dotykały do siebie i w ten sposób miały jak największy przewiew powietrza. W tym celu przekłada się je suchymi drewnianymi listewkami (wikami wikliny).
Pozostałaby jeszcze do omówienia kwestia, czy posiadamy takie możliwości produkowania polskiego sera suchego, byśmy mogli czynić zapasy na potrzeby wojska, ludności cywilnej i ewentualnie na eksport.
Przeciętny udział mleka w Polsce wynosił rocznie 9 miliardów litrów. Musimy przyjąć, że cała ta ilość mleka jest objęta dotychczasową konsumcją (i eksportem) i że chcąc produkować sera na zapas, musimy powiększyć produkcję mleka.
Według obliczeń fachowców zwiększenie produkcji mleka jest możliwe przy pewnym wyśkoiku o 10 proc. Mielibyśmy więc do dyspozycji 900 miliardów

litrów mleka, a ponieważ na wytworzenie jednego kilograma polskiego sera suchego potrzeba 20 litrów mleka, otrzymalibyśmy co roku dodatkowo 30 milionów kg masła ekportowego i 45 milionów kg polskiego sera suchego na zapas. W tym celu potrzebne nie należy również zapominać o korzyściach finansowych, jakie osiągnęliby rolnictwo, lokując dodatkowo 900 milionów litrów mleka o wartości (licząc przeciętnie 35 gr za litr) 315 milionów złotych. Połowa tej sumy mogłaby wypłynąć z zagrancja za eksport masła. Naturalnie wszystko to jest związane z uprzednim polepszeniem i usprawnieniem gospodarki mlecznej w kraju. Niektórzy uczeni polscy widzą w tym kierunku przyszłość naszego Polska.
W związku z tym należało by też rozstrzygnąć pytanie, kto ma wytwarzać polskie ser suche: poszczególni drobni producenci mleka, czy ich zrzeszenia, np. mleczarnie (serownie)?

Niewątpliwie, jeśli chodzi o polskie ser suche przeznaczone do magazynowania (a więc tzw. konserwy sery), to najracjonalniej byłoby produkować je przez wielkie serownie np. spółdzielcze. Poza bowiem względami higienicznymi, chodzi tu o produkt standardowy zarówno pod względem składu chemicznego, jak i wymiaru tafelek sera, jego opakowania itp.
Na zakończenie nie można pominąć i tego, że polski ser suchy, poza wszystkim cechami dotychczas, które były charakterystycznymi, ma jeszcze — to zaletę, że uarty na tarce względnie zmieszany w młynku jest ponadwartościowym produktem w gospodarce kuchennej, zupełnie tak samo jak w gospodarce wojskowej.
Wszystkie więc przytoczone względy wskazują na to, że w naszym kraju powinien nastąpić renesans polskiego sera suchego.

POSTAWA SIŁY I SPOKOJU

Przemówienie sternika polskiej polityki zagranicznej.

Społki, powaga i godność oto naczalne cechy wielkiej mowy ministra spraw zagranicznych Polski p. Józefa BECKA.
Sternik polskiej polityki zagranicznej mówił spokojnie — bo spokój jest rysiem zasadniczym polskiej polityki.
Mówił poważnie — bo Polska świadoma jest swej odpowiedzialności, która płynie z faktu, że Polska jest ostoją pokoju w Europie.
Mówił godnie — bo Polska honori swój cenił ponad wszystko.

Mowa min. Becka była krótka. Trwała zaletwie pół godziny. Ani jednego bowiem słowa nie potrzebował tracić min. BECK, aby własny naród przekonał. Mowa jego przeznaczona była dla innych narodów. Nie była skierowana do opinii polskiej, ale w jej imieniu — do świata.
Mowa ministra Becka dowiodła światu, że Polska nie zatrząskuje drzw. Pokazała ona drogę rozzm i zrozumienia będzie przez wszystkich tych, którzy argumenty rozumnie trafiają do przekonania. Jednocześnie zaś ukazała światu nieugiętą postawę Narodu polskiego, który na argumenty siły odpowiada takimi samymi argumentami.
Polska wola pokoju jest jeszcze zadokumentowana została wobec świata. Naomiast Niemcy muszą dopiero udowodnić czynniki, że kierują się intencjami pokojowymi.

Odezwa Okręgu tarnopolskiego O. Z. N.

Tarnopolski Okręg Obozu Zjednoczenia Narodowego w związku ze wzmożoną akcją propagandową niemiecką wydał odezwę następującej treści:

POLACY!
W ostatnich czasach jesteśmy świadkami wzmożonej akcji propagandowej niemieckiej na ziemiach Polski. Tysiące czasopism niemieckich sięle niemiare i defetyzm w polskie szeregi. Tendencyjne masiewanie zachodzących przemian w Europie, usyplanie naszej czujności, szerzenie rozzwółki w Polskim Narodzie, rozkładanie naszej gotowości — jest akcją wroga i zbrodnią.

Odnaczenie działaczy społecznych i Rady miejskiej w Trembowli w czasie Święta Narodowego.

Święto 3-go Maja w bieżącym roku powiat trembowelski obchodził we wszystkich gminach zbiorowych oddziennie, stąd też na obchód do Trembowli przybyła ludność polska z gromad, leżących w granicach gminy zbiorowej Trembowla-wiel. Uroczystość naczala zaczęła się dnia poprzedniego capstrzykiem orkiestry pułku ulanów i państwowego Liceum i Gimnazjum. Na murach zanów rozpalono ogień. Wczesnym rankiem w dniu 3-go Maja ciągnęły z wszystkich ulic prowadzących do miasta grupy młodzieży szkół powszechnych, żeńskie i męskie oddziały Z. S., oraz organizacje oświatowo-społeczne i gospodarcze.
Z polickiej Płanobnoży wyruszyła dosłownie cała wieś, tworząc oddziały: młodzieży szkolnej przybrała w krakowskie stroje, młodzieży pozaszkolnej, kobiet i mężczyzn. Z każdej wsi przybyła ludność, co się szereg momentów pięknych np. grupy kobiet prowadzące małe dzieci, które wywijają białoczerwonymi chorągiewkami spieszęły na miejsce zbiórki. Ogółem przybyło około 4.000 ludności.
Mże 5-g, połową odprawił ka. dziekan Paprocki, podniósł kazanie wygłosił ks. dr Herman. Po zakończeniu pikniku do zebrania ludności pułk Rudnicki. Po dekoracji zasłużonych działaczy społecznych odbyła się deflata widowiska. oddziałów Z. S., P. W., O. S. P., Związku Ochotników Wojennych, oraz pochod szóst i organizacji.
Srebrny Krzyż Zasługi otrzymali: Antoni Hanczaryk, Szymon Hnatowski i Stanisław Kud, Brązowy Krzyż Zasługi otrzymali: Tomasz Bańdusi, Franciszek Drahli, Fr. Kotkiewicz, Bolesław Kret, Paweł Słogocki, Michał Szymański, Mikolaj Frye, Antoni Rodwiński, Antoni Raba, Michał Lang, Marcin Motek, Antoni Pole, Władysław Biegowski, Michał Bojko, Antoni Greszczuk, Józef Machalski, Czesław Ostrowski, Ignacy Zieleski, Kazimierz Trzeba i Jan Szepaniński syn Macieja.
Następnie Oddział Pułku Ułanów zostały wręczone: Radzie Miejskiej Trembowli i zasłużonej działaczce p. radcyń Michalinie Śliwizyńskiej, prezesse P. B. K.
Po deflacie wszystkie szkoły powszechne i cała ludność z przedstawicielami władz pp. starostą Schreibern i pik. Rudnickim na czele, ruszyła na Zamek, gdzie po przemówieniu p. Gaczwalskiego nastąpił przegląd chorów i zespołów teatralnych działaczy szkolnej i wiejskiej młodzieży starszej.
Wystąpił czterogłosowy chór ludowy T. S. L. z

Budzanowa, który pięknie odśpiewał 10 pieśni — śpiewał on w lutym br. w Polskim Radiu we Lwowie — później Zespół Teatralny z Zastawia ad Loszów wykonał dwie inencjonalizacje i krakowiaka. Grupa dzieci z gromady z Podkajkowskiej dała inencjonalizację chrz. Z. S. z tej gromady wykonał cztery pieśni. Na koniec Dobrowolska, córka majora ulanów, pięknie odtańczyła polkę figurową, a na zakończenie wystąpił zespół dzieci z Płanobnoży, który wykonał bardzo dobrze kilka tańców.

(tege).

We wszystkich oknach zabłyśły światła

W Święto Trzecio Majowe - w Kozowej.

Obchód Święta Narodowego 3. Maja miał w tym roku na terenie Kozowej wyjątkowo ciekawy charakter. Już w przeddzień święta miało przybrać odświętny wygląd. Na domach zapalano chorągwie państwowe zaś w oknach ukazywały okolicznościowe nalepki. W nistrze zapadania zmroku poczęły się gromadzić w rynku tłumy publiczności. Z wybieciem godziny 20 na „ratatusu” kozowskim zabłyśnięły we państwowego sztafetu narodowi polskiego zapalali wysoko w górze. Uroczystość zaczęła. Zebrane tłumy poczynają rozchodzić się aby nalezycie przygotować na jej przyjęcie dnia właściwej uroczystości, która rozpoczynała się 3. maja we wczesnych godzinach odegraniem przez orkiestrę S. M. K. pobudki. W mrozie zblizania się godziny 10.30 z różnych stron miasta gęsta oddziały Z. S. banderki konnej, oraz dzieci szło na piknie przystrojonych zieleń wawia. Kościół parafialny zapelnili się wernymi.
Po uroczystej sumie odprawionej przez ka. dziekana Karola Chmielewskiego, czasie której podnio-

Święto pułku Odsieczy Lwowa.

Dowódca pułku piechoty „Odsieczy Lwowa” za wiadami, że tegoroczne święto pułkowe przypadające w dniu 1 czerwca rb. będzie obchodzone ściśle w ramach wewnętrznych pułku.

Chór parafialny w Dąbkowej obok Lubaczowa.

Członkowie Chóru parafialnego w Dąbkowej, powiat Lubaczów. Chór ten pod batutą profesora gimnazjalnego p. Leopolda Garbarza spełnia swoją doniosłą misję. Śpiewa nie tylko w kościele, ale bierze również udział w różnych uroczystościach.

Szlachta Zagrodowa Podobrodach

dziękuje swoim serdecznym opiekunom.

Intenlem Kola Związku Szlachty Zagrodowej oraz rodziców dzieci, które uczęszczają do przedszkola i dozwolili Związkowi Szlachty Zagrodowej w Podobrodach powiatu strzyckiego składowy ta drogą najserdeczniejszej „Bóg zapłać” wszystkim instytucjom i osobom, które w jakikolwiek sposób przyczyniły się do powstania i działania tak pożytecznej placówki, a to Powiatowemu Komitetowi Dzieci i Młodzieży, Korpowski Ochrony Pogranicza, Zarządowi Gminy Wojciechowskiej, Włodarzom i Członkom Szlachty Zagrodowej, oraz miejscowemu Komitetowi w Podobrodach.

Korpowski Ochrony Pogranicza bardzo dziękujejmy

Jeżoż nasz niemiecka gaduła nie znajduje się w polskich rękach! Niech obca propaganda zostanie nas slynych, czujnych i zwartych w jednym szeregu!

J. B.

Wielkie Wiosenne Zawody Konne w Tarnopolu.

Podolski Klub Jeździecki urządził w dniach: 13, 14 i 15 maja br. Wiosenne Zawody Konne. Tarnopolu na miejscowym, pięknie urządzonej hipodromie. W zawodach tych, o ustalonej już bardzo wysokiej klasie, wezmą udział czołowi i znani jeźdźcy z całej Polski.
Na program zawodów złoży się szereg ciekawych konkurencyj, na czoło których wybiją się przede wszystkim konkurs zespołowy o puchar przechodni im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, którego zwycięzca w roku ubiegłym był po raz pierwszy zespół C. W. Kawalerski, Grudziński, zaś indywidualnie mistrz Kuleza.
Warto zaznaczyć, że wszelkie imprezy konne Podolskiego Klubu Jeździeckiego cieszą się dziś bardzo

za ofiarowane obawie, które okryło niejedną łosę. Wódze naszej dzitawy w wieloletniej i błażym tym bardzie, że te dary pochodzą ze złożonych groszy przez naszych żołnierzy. Ta pamięć o nas łeczy nasze serca z ułochami Armii nierozerwalnym węzłem, wzmacnia za to obiektywnie wychować naszą dzitawę na dojrzałych żołnierzy i ofiarnych obywateli Polski.
Dobrych jeźdźców — Strzyżu za przydzielenie instryktorki p. Teofil Wyszczaniek, która poświęciła się całą duszą naszej dzitawie, a niemiernodaną i unieśpiętą pracę przyczyniły się do wychowania zych dzieci w ducha polskim i strażnicze wspólnie z szkołą poranek 3. Maja oraz przedstawiania, których wartość wychowawcza jest bezspornie duża.
Dzieci bowiem, które w tym czasie wychowują się, dziś modlą się i mówią tym językiem nie tylko w przedszkolu, ale co najważniejsze w domu. Oprócz tego p. Wyszczaniek prowadzi dożywianie dzieci, podnosząc ten sposób ich stan zdrowotny. Za wesełstroną opiekę nad naszymi dziećmi i wychowanie w duchu patriotycznym polskim p. Wyszczaniek! serdeczne Bóg zapłać.

Prezesa: Stefan Podbrodacki Dorosielski.
Sekretarza: Michał Podbrodacki Makolach.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

J. B.

Sokołowski polskie otrzymuje Krzyże M. O. A. O.

Złot okrugowy i dekoracja „Sokoła” w Dębicy.

Z uroczystości w Dębicy. 1) Grupa druhen z Tuchowa z prezesem „Sokoła” i komendantką p. Janiną Sokołowską na czele. — 2) Członkowie „Sokoła” w Dąbrowie. Komendantka Oddziału zelskiego p. Waleria Jaworska (s). (Fot. red. Leon Daniluk).

W wojnie bolszewickiej 1920 roku, gdy armia polska, wychodząca z przetrzynu hejani, nie mogła zająć całego frontu bojowego, z rozkazami ówczesnej Rady Obrony Państwa i Naczelnego Wodza Józefa Piłsudskiego, zostali sformowani Małopolskie Oddziały Armii Ochotniczej pod komendą brygadiera Mianowskiego. Oddziały te, składające się z wielu mieszczan i chłopów, spełniały swe zadanie z wielką odwagą i poświęceniem. W krwawych bojach od Zadzorowa po Strępową zwyciężyły armię Budziennego, dużej najszybciej regularnej armii, moźnoź zgrupowania sił obronnych nad Wisłą. I właśnie ochotniczy oddziały przeschodziły masywowy przezi i zwróciły Małopolską, którą Polacy od tysiąca lat bronią własną krwią. Oddziały ochotnicze swojej ofiarą i bohaterką walki utrwaliły przynależność ziemi południowo-wschodniej do Rzeczypospolitej.

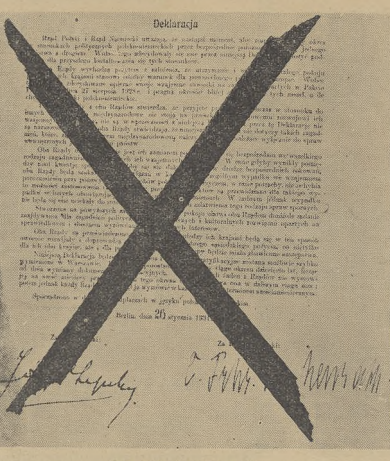
W formowaniu Małopolskich Oddziałów Armii Ochotniczej wielką rolę odegrało towarzystwo „Sokoła”, zwłaszcza w Małopolsce zachodniej, które w swoich gmachach powitwały state werbunkowe oddziały ochotnicze, po czym ochotników ekwiowały i wysyłały na wojnę do Lwowa. Jak w listopadzie 1918 roku pierwszy Kraków wysłał oddział artylerii na odsiecz Lwowa, tak w 1920 roku „Sokoł” w Dębicy pierwszy popiepszył z pomocą i wysłał do Lwowa dobrze wyekwipowany bojowy oddział, „Sokoł” w Dębicy przeprowadził werbunek, postarał się o umundurowanie i uzbrojenie ochotników, organizował strażnicę i zawiązywał oddziały. Wzrostem tej akcji był p. Stanisław Dłhm, radca sądu, a komendantem werbunkowym był profesor Stanisław Wiśniewski, ówczesny Prezydent oddziałów „Sokoła”, Skarbnikiem był p. Gustaw Chrobakiewicz, sekretarzem szp. inż. Hoffmann, a do komisji aprowizacyjnej należeli: ks. Błażej Kotfis oraz panie dr. Friedbergowa i Dłhmowa.

W „Sokoł” debiutem koncentrowano grupy ochotników nawet z innych powiatów, które następnie odchodziły na wojnę. Toteż Kapitał Krzyża M. O. A. O. we Lwowie pod przewodnictwem dr. Węgrzynowskiego na pełnym zebraniu dnia 29 czerwca 1918 nadała „Sokołowi” w Dębicy za te akcje Krzyż M. O. A. O.

Uroczysta dekoracja Krzyżem odbyła się ubiegłego niedzieli, na który to dzień był do Dębicy zwany kapitał Tamaryckiego Okręgu Sokołowego. Po uroczystości w parafialnej kościele odbyła się uroczysta Akademia, w czasie której dekoracji imieniem Kapitału dokonał red. Leon Daniluk ze Lwowa, wygłaszając przemówienie, ówczesny Prezydent oddziałów „Sokoła”, który charakteryzował prowadzoną w Dębicy akcję werbunkową. W programie uroczystości była też defilada przybyłych oddziałów „Sokoła”. Wywiera ona wielkie wrażenie. Barwny kołowy Sokołowiata był najcięższymi oklaskiwany. Nadzwyczajną dzielną i najliczniejszą grupę stanowił

Pakt, który Hitler przekreślił.

Układ o nieagresji z 1934 roku.

Fotografia oryginału paktu. Układ polsko-niemiecki zawarty dnia 26 stycznia 1934 r. Wypowiedziano go 1 października 1939 r. Wypowiedziano go 1 października 1939 r. Wypowiedziano go 1 października 1939 r.

WYNIK SUBSKRYPCJI P. O. P. NA ZIEMI ZŁOCZOWSKIEJ.

Ziemia złoczowska subskrybowała na Powszechny Obywatelski Przegląd lotniczy łączną kwotę 335.270 zł, zamiast spodziewanej kwoty 240.000 zł. W szczególności Polacy subskrybowali 91.350 zł, Ukraińcy 6.320 zł, zaś żydzi 234.700 zł.

INSTYTUT KULTURY RELIGIJNEJ W PRZEMYŚLU.

W Przemyślu odbyło się uroczyste zakończenie wykładów na pierwszym roku studiów w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej. Wśród słuchaczy w Instytucie wyniosła: zwyciężczyni 66, wolnych 99, nadzwyczajnych 60. Godzin wykładów było 80. Przeciwnie frekwencja wynosiła 80 osób. Wykłady były przedmiotów: apologetyka, metafizyka, kosmologia, historia, Kościoła i Akcja Katolicka. Wykład kołowy na temat znaczenia ostatniego polskiego Synodu plenarnego wygłosił ks. biskup dr Tomaka.

STANICA KAJAKOWA NAD DNIESTEM W HALICZU.

W Haliczu oddano do użytku stację kajakową nad Dniestrem, która jest własnością Polskiego Związku Kajakowego. Ze stacji tej korzystają mogą wszyscy kajakowcy i turysty wodni. Stacja znajduje się w drzewa na betonowej podmurówce, mieści siedem pokoi gościnnych, kuchnię, jadalnię oraz przechowalnię kajaków. Dzięki uruchomieniu tej stacji, Halicz stał się głównym punktem wypadowym dla wycieczek kajakowych w dol Dniestru w stronę Zaleszczyk.

KAZIMIERZ RYZIŃSKI.

Zwyciężają silni duchem.

Kiedy mówimy: wojna — stają przed nami oczyma obrazy maszerujących pułków, karabinów maszynowych, szum silników lotniczych i broni pancernej, widzimy krew i pokój, widzimy trumny i rannymi. Taką widzieli wojnę.

Się zwyciężać z pojęciem wojny nie muszą się łaczyć do wszystkich okropności. Bo oto od szeregu lat dokonują się w Europie obrzymie

przemiany, bez jednego wystrzału i bez przelania kropli krwi. Widzieliśmy, jak Francja i Anglia zerwały się miliardów, które Niemcy w myśl traktatu wersalskiego mieli im zapłacić, jak odstąpiono Zagłębie Ruhry i Saary, jak kapitulowano, gdy Niemcy wkroczyli do Nadrenii i obsadzili ją wojskiem. Co więcej, byliśmy świadkami, jak walły się państwa niepodległe i narody wolne same w obcą niewolę.

Jakim to się działo sposobem i co to wszystko znaczy. — Otóż znaczy to, że na naszych oczach rozegrało się szereg wojen. Tak jest — wojen, choć nie grały armaty, choć masy nie uderzały brutalnie o siebie, choć krew się nie lala. A jednak były to wojny, bo celem wojny — wbrew temu, co się ogłosiło o niej sądzi — bynajmniej nie jest zabijanie ludzi, rujnowanie miast i pustoszenie kraju. Nie o to chodzi o zniszczenie materialne, choć ale o zniszczenie moralne przeciwnika. To jest istota rzeczy. Choć to zlamanie moralne przeciwnika po to, by mu narzucić swą wolę, by go zmusić do posłuchu, do uległości i przyjęcia tych warunków, jakie mu się postawi.

Lamanie moralne przeprowadza się różnymi sposobami. I tak: dąży się do zastraszenia przeciwnika, do przerażenia go. Stawia mu się żądania na początek choćby tylko takie, jak przeprowadzenie autostudny przez jego kraj. Następnie filozofy, dyplomaci, prasa i cały aparat propagandowy rozpoczynają wielką kampanię groźb. Strach, przedstawiając własną potęgę, jaką olbrzymią i niepokonaną — choćby tej potęgi własnej nie posiadali — roztaczają obrazy klęsk i nieszczęść, jakie spaść mogą na opornego, gdyby się przeciwnikowi wol napastnika.

Dąży do skruszenia jego woli i jego oporu, do zmęczenia go i wyczerpania nerwowego. Działają na jego własnym terenie puszczenie różnych fałszywych wiadomości, przez wywoływanie alarmów, niepokój, przez podżewanie jednych przeciw drugim, zmierzając do porwania wiary we własne siły i w możliwość zwycięstwa, zmierzając do zniszczenia zaufania do swoich przewódów i własnego rządu.

Kościół bez proboszcza.

Dowody historyczne polskości Chlebowa obok Skafatu.

Kościół we wsi Chlebow, powiat Skafat, został spalony i zniszczony podczas wojen i zamieszek w końcu XVI wieku, od tego czasu Chlebow kościoła nie posiadał.

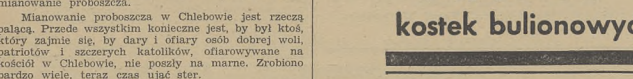
Dopiero w roku zeszłym wykonano, zbudowany ze składki miejscowego społeczeństwa, przy wybitnej pomocy hr. Ścieżanowskiego Koziobrodzkiego, na miejscu dawnego, nowo kościół. Jest on do dziś jedynym kościołem parafialnym, który podjął poświęcenie miejscowego Domu Ludowego im. Ścieżanowskiego Koziobrodzkiego, odprawiano w nowoobudowanym kościele pierwsze nabożeństwo. W tej podniosłej uroczystości wzięli udział wojewoda tamopolski p. Malicki, generał Faszewski, starosta skafatki, oraz tłumy okolicznych mieszkańców, którzy głośno wyrażali pragnienie, by mój już normalnie uczęszczać do chlebońskiego kościoła. Od tego czasu przybyły w Chlebowie dwa dzwony i trzy organy, istniejące kilka fundacji na organy, baldachim, kielichy itd. Sumy te mogą wypłynąć, w myśl życzeń ofiarodawców, dopiero do rąk miejscowego proboszcza.

Powysze zdjęcia fotograficzne Wschód-u przedstawiają: pośrodku plebania w Chlebowie w budowie; z lewej strony nagrobek ks. Zaniewicza; u dołu kamień z grobowca Wierzeckiego; z prawej nagrobek Koziobrodzkiego i jego córki.

Kościół czeka na gospodarza, ludzie na przewodnika i duszpastera, stare pamiętki na rękę pieczołowitą, która im zniszczyć nie pozwoli.

Sup z szparagów

przyrządzić można szybko na rosle z praktycznych

kosztek bulionowych

Sup z szparagów
1/4 kg szparagów, 2 MAGGI kaski bulionowe, 1/4 litra wody, sól, cukier, 2 łyżki maki, 1/4 litra śmietany, i żółtko.

Szparagi obrać, pokroić w kawałki, dodać do rosółki przygotowanego z wrzacej wody i MAGGI kaski bulionowych i gotować do miękkości. Główny szparagów pozostawić w całości, resztę przedstawić i zupę podprząść śmietaną wymieszaną z maki. Po zagotowaniu dodać rozbitą żółtko, uważając, żeby się nie zwarzyło. Wdawać się z grzankami.

Święcone w Murowanej powiatu jaworowskiego.

W Murowanej powiatu jaworowskiego zorganizowano wspólne święcone staraniem Kola Gospodyń Wiejskich i Czystej Wsi. Obecni byli miejscowi naczelnicy urzędów i przedstawiciele organizacji a m. T. starosta mgr Gawełda, ks. prof. Holub, prezes TSL dr. Sitkiewicz, kierownik kulturalny p. Uziąg, nauczycielka p. Lachowiczówna. Pocztowe Przystankowe Wojskowe w Jaworowie ofiarowało tamtejszej szkole aparat radiowy, a fakt

ten stał się dla atrakcją podczas uroczystości święconego. Przewodzą ks. dziekan Władysław Holub, wreszcie przedstawiciele ludności miejscowej p. Dąbek. W czasie święconego nastąpiło uruchomienie aparatu radiowego, piosenka cyrylna i kulturalna. Nad całością i sprawnością organizacji święconego czuwała p. Lachowiczówna. Ten był w starożytności, tak było za

Gospodynie wiejskie powiatu podhajeckiego.

W Podhajcach odbył się Walny Zjazd członków Kół Gospodyń Wiejskich z całego powiatu. Zgromadzenie, obok zamieszczonego, przedstawia grupę uczestniczek tego zjazdu. W pierwszym rzędzie pośrodku siedzi: starosta powiatowy Jerzy Suchorski, inspektor Powiatowego Delegatury p. M. Koleszka, prezeska Powiatowego Związku K. G. W. p. J. Bieniaszowa, instruktorka K. G. W. p. Maria Majewska i skarbniczka Powiatowego Związku K. G. W. p. Janina Kulisz.

Kongregacja kupiecka w Dolinie w akcji P.O.P.

Na zebraniu członków Kongregacji Kupców Polskich w Dolinie, prezes p. Edward Otony-Kozłowski, omawiając sprawę Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej, zapowiedział do zebranych, by w obliczu ważkich wydarzeń międzynarodowych, całe kumpiectwo wzięło udział w subskrypcji P. O. P. Apel ten zebrani przyjęli entuzjastycznie i zgłosili spontanicznie gotowość do najcięższych ofiar kpi i mienia.

Ocenę przeprowadzenia akcji subskrypcyjnej stworzono trzy punkty, a to: w Dolinie pod kierownictwem por. inw. Kozłowskiego, w Rzeszowie pod kierownictwem kpt. w. s. Arendsa i w Bolechowie pod kierownictwem por. rez. Walewskiego. Calej tej akcji patronuje dyrektor Zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych w Stanisławowie p. Bowski.

Pod zatwierdzeniem spraw administracyjnych i uchwaleniem absolutorium ustępującemu Zarządowi Kongregacji wybrano nowy Zarząd. Wybrani zostali pp: Edward Otony-Kozłowski, prezes, Edmund Kordys sekretarz, Roman Adamek skarbnik i jako członkowie: Józef Romanowicz, Józef Bauer, Tadeusz Czajka i Kazimierz Jaeger. Do Komisji Rewizyjnej weszli pp: Bohdan Arends, Wacław Daniewicz, Eugeniusz Barabaszuk i Karol Jung.

ward Kozłowski jako prezes, Edmund Kordys sekretarz, Roman Adamek skarbnik i jako członkowie: Józef Romanowicz, Józef Bauer, Tadeusz Czajka i Kazimierz Jaeger. Do Komisji Rewizyjnej weszli pp: Bohdan Arends, Wacław Daniewicz, Eugeniusz Barabaszuk i Karol Jung.

Manifestacja Stanisławowa w dniu Święta Narodowego. Inwalidzi wojenni ofiarowali Armii sprzętu wojskowego.

Obchód Święta Narodowego Trzeciego Maja w Stanisławowie przemienił się w spontaniczną manifestację całego miejscowego społeczeństwa na rzecz Armii i Naczelnego Wodza. Rano odbyły się uroczyste nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań. Pod pomnikiem miejscowego społeczeństwa na rzecz Armii i Naczelnego Wodza, Rano odbyły się uroczyste nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań. Pod pomnikiem miejscowego społeczeństwa na rzecz Armii i Naczelnego Wodza, Rano odbyły się uroczyste nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań. Pod pomnikiem miejscowego społeczeństwa na rzecz Armii i Naczelnego Wodza, Rano odbyły się uroczyste nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań.

Budżet miasta Horodenki przekracza ćwierć miliona.

Budżet miasta Horodenki, uchwalony jednogłośnie zainicjował się po stronie wydatków i dochodów kwotą 234,186 zł, z czego 21,852 zł przypada na budowę i utrzymanie dróg i placów publicznych. Na zarząd ogólny przeznaczono kredyty wynoszące 52,217 zł. Kredyt na zdrowie publiczne zwiększono o 4,919 zł, w porównaniu do roku poprzedniego i wynosi 28,528 zł. Kredyt na poprawę rolnictwa uległ również zwiększeniu z kwoty 600 zł na 800 zł. W tym dziale przewidziano nowe kredyty w kwocie 200 zł na Przysposobienie Rolnicze, oraz kwotę 100 zł na pomoce wyżywienia ludności wiejskiej. — W dziale oświaty, kultury i sztuki uchwalono łączną kwotę 22,446 zł. Z tego na rolnictwo powołane przeznaczono 19,701 zł. na oświatę przeznaczono 1,545 zł, na zapożyczanie biblioteki miejskiej 1000 zł.

Ponadto na opiekę społeczną uchwalono kredyty 7,900 zł, na bezpieczeństwo publiczne 20,528 zł. — W dziale oświaty przewidziano kredyty 5,801 zł, z przeznaczeniem na wynajem lokali na cele kwaterunkowe wojskowych 420 zł, na Lige Obrony Pow. Państwa 50 zł, na popieranie Tow. Bud. Szkoł Powiatowych 50 zł. Kredyt na spłatę długów wynosi 56,768 zł.

Z pozostałych kredytów przeznaczono na majątek komunalny 18,048 zł na pomiar i plany rozbudowy miasta przeznaczono 400 zł, zaś na popieranie przemysłu i handlu 100 zł.

W tych cyfrach mieści się program gospodarczy na rok 1939-40; powyższy opis uwzględnia jedynie najważniejsze działy prac, które jak w latach ubiegłych zmierzają do podniesienia kultury materialnej i duchowej ogółu mieszkańców.

Włodzisław GOSZCZATK.

Niedzielnia Uniwersytet Ludowy w Trembowli.

Z inicjatywą Prezydium Koła T. S. L. i Powiatowej Komisji Oświaty Pozaszkolnej był przeprowadzony w Trembowli pierwszy rok Niedzielnego Uniwersytetu Ludowego. W tym celu w niedzielę 24 sierpnia, 1938 do dnia 30 kwietnia br., w którym to dniu odbyły się uroczyste zakończenie wykładów.

Na kurs ten uczęszczało 60 osób młodzieży polskiej z Trembowli i okolicznych wsi, najwięcej z Piebanówki, bo 24 osoby. Wykładane były przedmioty: kultura współczesna i cywilizacja a życie człowieka; podstawowe wiadomości z historii polskiej; zagadnienia społeczno-polityczne; weterynaria po ziemniakach Polski; praca umysłowa; praca oświatowa w środowisku wiejskim; higiena; ćwiczenia w poprawnym piianiu; matematyka i śpiew. Ogółem odbyło się 110 godzin wykładów w nieszabie i święta.

Koło T. S. L. w Trembowli dostarczało kursantom książek i gazet, a nawet (dawało im drugie śniadanie. Wydatki ten z obrotu wynosiły 228 zł 22 gr. Bibliotekę dla prelegentów dostarczył Inspektorat szkolny. Lokalu na wykłady i kuchnię udzieliło kierownictwo Powiatowej Szkoły wiejskiej, Grono prelegentów stanowili pp: Skwirzyńska, Sobotałowa, Cieliełkowska, Łazarewicz, Gęzowska, mgr Tybrowski, mgr Komplikowicz, inż. Kucia, dr por. Pączkowski, dr kpt. Rutkowski, dyr. Obmudziński, inżynier Olszowski, Późnalski, inż. Gęzowski, Dobrowolski, Sebastiański, Gajewski, Górka, Cieliełkowski, Kosciński i Juszcak.

Na uroczystość zakończenia kursu przybyli pp: p. k. Budziszewski, wiceprezes Tymczasowej Komisji szkolnej Furmaniewicz, Skwirzyński oraz prelegenci. Do zebranych przemówił kierownik p. Juszcak, po czym za poniesione trudy i pracę prelegentów na kursie dziękował słuchaczom oraz jeden ze słuchaczy, przy czym p. Stanisława Malinowska zadziękowała wierszem własnego pióra p. T. „Wiosna”. Przemówił również do młodzieży p. k. Rudnicki.

Święto lasu w Horodenie.

Harcerze sadzą drzewka.

Święto lasu w Horodenie obchodzono nader uroczystość przez społeczeństwo, młodzież szkolną i drużyny harcerskie. Na boisku Polskiego Prywatnego Gimnazjum przemówienie o znaczeniu lasu wygłosił prof. Sehnawski. Następnie zebrani udali się do parku, gdzie po przemówieniu starosty p. Leona Rutkowskiego zebrani zasadzali drzewka. Osobno też Święto lasu obchodzili I. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, II. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, III. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, IV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, V. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, VI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, VII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, VIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, IX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, X. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XL. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, XLIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, L. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LVIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXV. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXVIII. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXIX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXX. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXXI. Drużyna Harcerska im. T. Kosińskiego, LXXXXXXII. Dru

Województwo stanisławowskie w akcji P. O. P.

Wojewódzki komisarz P. O. P. wicewojewoda dr Mieczysław Seydlitz komunikuje, że według przewidyrań obelżył do dnia 6 maja br. w poszczególnych powiatach województwa stanisławowskiego subskrybowano P. O. P. na następujące kwoty: Dolina 702.720 zł, Horodena 304.470 zł, Katusz 337.200 zł, Kołomyja

921.977 zł, Kosów Huculski 509.930 zł, Nadwórna 752.200 zł, Rohatyn 327.200 zł, Stanisławów 1.620.640 zł, Stryl 1.153.480 zł, Słatyn 267.460 zł, Tlumacz 277.042 zł, Żydaczów 254.754 zł Ogółem w województwie stanisławowskim subskrybowano 7.659.073 zł.

Strzelcy z Broszniowa piszą do WSCHOD-u.

Nasza gmina Broszniów, powiat Dolina, jest osiedla fabryczna, zamieszkała przeważnie przez ludność robotniczą. W środowisku tym, dzięki żywej akcji kilku ludzi dobrej woli, zdołano uzyskać bardzo piękne wyniki na niwie społecznej. Przede wszystkim, w środowisku tym osiągnięte zostały należyte budowe Domu Legionowo-Strzeleckiego, kosciola, ostatnio zaś szkoły ludowej.

Powinno być również Klub sportowy „Strzelce” w Broszniowie, który posiada bardzo wielkie wzięcie pośród ludności miejscowej i okolicznej, działając jako ważny czynnik wychowania sportowego i obywatelskiego.

Wielkim wydarzeniem w życiu naszej gminy był apel naszywanych „Wymiarów” naszego Państwa, w sprawie subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej. Na posiedzeniu Obywatelskiego Komitetu, pod przewodnictwem p. Józefa Świątko, na którym byli reprezentowani wszystkie organizacje społeczne, przedstawiciele Firmy Geisinger i Tartaku Państwowego, byli pięknie

egzamin dojrzałości politycznej całego społeczeństwa, bez różnicy stanu, wyznania i narodowości.

Mimo zubożenia ludności, wszyscy jednogłośnie uchwalili subskrybowanie pożyczki, wyrażając gotowość do wszelkich ofiar, jakich Ojczyzna na nas żąda.

W otwarciu na rzecz Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej przesiadali się przedstawiciele naszej ludności, przy czym na szczególnie podkreślenie zasługuje żywy udział w subskrypcji przemysłu oraz kupiectwa.

Na pierwszym miejscu, jak zazwyczaj, wymienić należy znaną z ofiarami Firmę J. Ph. Geisinger, która krociła na czesle subskrybentów z kwotą, aż 86.000 oraz jej urzędnicy z sumą 15.000. Następnie robotnicy Tartaku Państwowego zdołali w jedną chwilę, za robotniczy Firmę J. Ph. Geisinger zadeklarować pół dniówki, gdyż poprzednio już zadeklarowali się na budowę szkoły powszechnej w Broszniowie, oraz pół dniówki na P. O. N.

Z dalszych deklaracji wymienimy: Klub Sportowy „Strzelce” Broszniów 100 zł — obligacja na F. O. N.; Związek Podoficerów Rezerwy Oddział w Broszniowie 200 zł obligacja na P. O. N.; Orlęta i Robotników Firmy Geisinger 100 zł — obligacja na F. O. N.; Dom Legionowo-Strzelecki w Broszniowie 200 zł i wiele innych.

Powysze zdjęcie fotograficzne przedstawia naszą reprezentacyjną drużynę piłkarską, rozgrywką mistrzostwa kł. „A” Okręgu Stanisławowskiego. Pierwszy na zdjęciu od lewej strony jest długousty p. J. Jakub Jachod, drugi jest sekretarz i tymczasowy kierownik sekcji piłkarskiej p. Wiktor Styczek, w następnej kolejności zawodnicy: Prokop, Rusin, Płak, Wasko, Rakozy, Foch, Kucharski, Kucharski, Wasko, Holob i bramkarz Miecz.

Z BOGDANÓWKI OBOK SKALATU.

Pocztowe Przepisobienie Wojskowe, Okręg Lwów, ofiarowało Czytelnici S. S. L. w Bogdanówce, powiat Skalat, kompletny oddział baterii radiowej oraz kompletny oddział dla szkoły T. S. L. w Kamionkach dla kolonii wakacyjnej, Zarząd Koła i Czytelnici S. S. L. w Bogdanówce za pośrednictwem WSCHOD-u wyraża na rzecz dyrektora Pociągów p. Moszkow w Lwowie najserdeczniejsze podziękowanie. Działalność w Bogdanówce urządziła zbiórka na samolot dla Armii. Na apel kierownika szkoły klasy V i VI wypłynęło 52 zł na F. O. N., a młodzież całej szkoły zakupiła jeden bon P. O. P. Uczeń 8-letni Władysław Lech złożył na F. O. N. kwotę 7 zł 40 gr, wszystkie swoje oszczędności.

UROCZYSTOŚĆ W HORODENIE.

Uroczystość Trzeciego Maja w Horodenie wypadła wspaniale. W wigilię odbył się apasztryk. Następnego dnia przed uroczystym nabozem odbył się na boisku gimnazjum raport. W dalszym ciągu starosta p. Rutkowski dokonał dekoracji Krzyżami Zasługi kilka osób. Następnie odbyła się defilada oddziałów P. W. i wszelkich organizacji, w czasie której działy, jak przedstawił się harcerstwo. Na boisku „Sokoła” odbył się uroczysty Poranek, a po południu kiermasz. W biegu narodowym pierwsze miejsce zajął p. Bronisław Beckier z „Sokoła”. (N. S.)

Wybory do rad miejskich w województwie stanisławowskim.

Na terenie województwa stanisławowskiego odbyły się wybory do 27 rad miejskich. W Biechowie, Dolinie, Rozmatorowie, Pezomyślu, Kosowie Huculskim, Kutach, Delatynie, Nadwórnie, Boleszowcach, Rohatynie, Halczu, Słatynie i Żydaczowie wystawiono tylko po jednej ważnej liście wyborczej, wobec czego głosowania nie było.

Głosowanie odbyło się w Horodenie na ogólną ilość 24 radnych wybrano 8 Polaków, 9 ukrainańców, 7 Żydów; w Katuszu na ogólną ilość 24 radnych wybrano 14 Polaków, 5 ukrainańców i 5 Żydów; w Kołomyi na ogólną ilość 32 radnych wybrano 20 Polaków, 1 ukrainańca, 10 Żydów i 1 niemieca; w Burastynie na ogólną ilość 12 radnych wybrano 4 Polaków, 5 ukrainańców, 3 Żydów; w Bohorodczanach na ogólną ilość 12 radnych wybrano: 7 Polaków, 5 ukrainańców; w Stanisławowie na 48 mandatów Polacy uzyskali 14; w Siole na 16 mandatów Polacy uzyskali 12; Żydzi 4; w Strylu na ogólną ilość 23 mandatów Polacy uzyskali 22, ukrainańcy 2, Żydzi 8; w Zabolocie na 16 mandatów Polacy uzyskali 6, ukrainańcy 5, Żydzi 5; w Tymieninie na 16 mandatów Polacy uzyskali 12, ukrainańcy 4; w Mikolajowie na ogólną ilość 12 mandatów Polacy uzyskali 7, ukrainańcy 3, Żydzi 2; w Rozdole na 12 mandatów Polacy uzyskali 3, ukrainańcy 1, Żydzi 3; w Żurawinie na ogólną ilość 12 mandatów Polacy uzyskali 7, ukrainańcy 3, Żydzi 2.

Z OSTATNICH DN.

INWALIDZI POWIATU CZORTKOWSKIEGO

Na F. O. N. Inwalidzi powiatu czortkowskiego, zebrani w liczbie około 400 osób, uchwalili samorządnie i jednogłośnie subskrybować Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej w wysokości jednomiesięcznej renty, przeznaczając jednocześnie bony i obligacje Pożyczki na F. O. N. Decyzja inwalidów czortkowskich wzbudziła uznanie, stając się przykładem i zachętą dla społeczeństwa.

UCHWAŁY ZWĄZKÓW NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH W TARNOPOLU.

W Tarnopolu odbyły się pod przewodnictwem prezesa p. H. Psali wspólne narady przedstawicieli różnych sekcji organizacji niepodległościowych: Związku Legionistów, Powiśników i b. Wzięwów Idęsowych. Po szczegółowej dyskusji delegatów p. B. Szody, J. Świątko, K. Marszałka, J. Wójcik, J. Firsi, J. Chmurnieckiego, A. Kierskiego, J. Polańskiego i innych powołano t. zw. Woj. Komisję Cenzorów z p. J. Myrskarskim na czele, jako pomocniczy organ Spółdzielni Kredytowej we Lwowie „Niepodległość Godzardza”, do czasu zorganizowania w Tarnopolu samodzielnej filii.

WYSTAWA PRAC ARTYSTY MALARZA JOZEFA KIDONIA W STANISŁAWOWIE.

W polowie maja br. zostanie otwarta w Stanisławowie wystawa prac artysty malarza Józefa Kidonia, znanego portrecisty. W czasie wystawy malarz Józef Kidon będzie w Stanisławowie malował portrety szeregu osób.

SAMORZĄD GMINY LISIE JANY. POWIATU LUBACZOWSKIEGO, NA P. O. P.

Samorząd gminy Lisie Jani, powiatu lubaczowskiego, subskrybował ogółem 3.450 zł na Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej. W kwocie powyższej mieści się 1.000 zł od Zarządu i Rady Gminy Lisie Jani. Poszczególne Rady gromadzie subskrybowały na P. O. P. od 100 do 300 zł. Pracownicy gminy ze swych skromnych poborów subskrybowali 100 zł. Niezależnie od powyższego wszyscy członkowie organów ustrojowych samorządu, organizacje społeczne i ludność całego powiatu subskrybowują P. O. P. oraz składają daty na F. O. N., z wiarą, że wpłacane kwoty przyczynią się do wzmocnienia obronności Państwa.

CZŁONKOWIE ZRZESZENIA PRACOWNIKÓW FUNDUSZU PRACY W STANISŁAWOWIE — NA DOBROBYTNE ARMII.

Członkowie Oddziału Zrzeszenia Pracowników Funduszu Pracy w Stanisławowie, niezależnie od zadeklarowanej kwoty 2.120 zł, ustalonej przez Zarząd Główny Zrzeszenia Pracowników Funduszu Pracy w Warszawie — uchwalili subskrybować i szukę obligacji 5 proc. Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej na kwotę 100, którą wpłacili do Miejskiej Komunalnej Kasy Oszczędności w Stanisławowie. Powyższa obligacja, zgodnie z uchwałą zebrania — została ofiarowana na dobro Funduszu Obrony Narodowej.

Z Gwoźdźca piszą do WSCHOD-u.

Z inicjatywą siedzącego p. Henryka Raczewskiego i komendanta powiatu w Gwoźdźcu, powiatu nadwórniańskiego zebranie komitetu obywatelskiego, który zajął się zbiorą na F. O. N. wśród mieszkańców Gwoźdźca. W przeciągu trzech dni zebrano gotówkę 1.785 zł 25 gr, dalej w zbiorze 3 pierścieni, 2 obrączki, jedną bransoletkę. Planując i biżuterię przekazano do dyspozycji Pana Marszałka. Zbiórka odbyła się pod kontrolą całego komitetu.

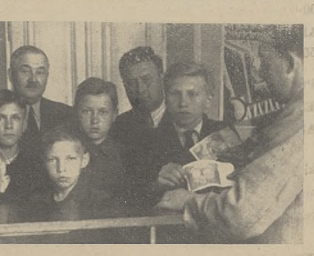
Główna zbiórka Gwoździe złożyła również w roku ubiegłym na dobro armii ponad 1.700 zł, za które zakupiono konie dla pułku piechoty w Kołomyi.

APARATY I PRZYBORY APARATY DO PIEKUSZEŃ

Wielki wybór. Ceny umiarkowane. inż. A. SCHARF LWÓW, SYKSTUSKA 2. TELEFON Nr. 253-47.

Działowa szkolna w Przeworsku na F. O. N.

Dziś szkolna Szkoła Powszechna Miejska w Przeworsku zgłosiła do gromadzkiego składki 142 zł na Fundusz Obrony Narodowej. Delegacja uczniów, w skład której wchodziła: Skrohotowicz, Zawadzki, Nowakowski, Rut, Skowron, Klein i Zelazny, wpłaciła na konto Funduszu Obrony Narodowej powyższą kwotę za pośrednictwem Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Przeworsku do rąk dyrektora tejże p. Karola Talenty, w obecności dyrektora szkoły p. Kazimierza Koczoka i nauczyciela p. Jana Lwa. Moment składania pieniędzy przebiegał obok zamieszanie zdjęcie fotograficzne.

ZAKOŃCZENIE KURSU UNIWERSYTETU LUDOWEGO W ŚWIĘTNYM STANISŁAWIE.

We wtorek Święty Stanisław, powiat Stanisławów, odbyło się uroczyste zakończenie Niedzielnego Uniwersytetu Ludowego, który trwał przez 14 niedziel. Kierownikiem był M. Śmiszkievicz, kierownik szkoły w Halczu.

OFIARA NA ROZBUDOWĘ LOTNISKA W STANISŁAWOWIE.

P. J. Margochowski złożył komisarzowi wojewódzkiemu P. O. P. wicewojewodzie dr Mieczysławowi Seydlitzowi dalszą deklarację, że subskrybowała do poprzednio już subskrybowanych 60.000 zł, do kwoty 40.000 zł na P. O. P. czyli razem 100.000 zł. Ponadto wspomnianą firmą złożona na ręce prezesa Okręgu L. O. P. P. wicewojewodzie dr Mieczysławowi Seydlitzowi 10.000 zł na rozbudowę lotniska L. O. P. P. w Stanisławowie.

WALNE ZEBRANIE ZWIĄZKU LEGIONISTÓW W ŚWIATYMY.

W sali Wydziału Powiatowego w Słatynie odbyło się Walne zebranie członków Oddziału Związku Legionistów Polskich. Po złożeniu sprawozdania z działalności Oddziału, dokonano wyboru nowego Zarządu. Wybrani zostali: pp. Witold Stephański jako prezes, Jan Sawicki wiceprezes, Tadeusz Domiszewski sekretarz, Stanisław Czerwinski skarbnik i Ludwik Mikolajczyk jako członek Zarządu. Z ramienia Okręgu Związku Legionistów w Stanisławowie w powyższym zebraniu wziął udział dr Jan Kochaj.

MŁODZIEŻ SZKOŁA ŻEŃSKA W HORODENIE NA P. O. P. I. F. O. N.

Młodzież publicznej szkoły powszechnej żeńskiej nr. 2 stopnia III, w Horodenie, jakkolwiek przeważnie uboga, w wyznaczonej chwili i sprawy, samorządnie zainicjowała zbiórka na cze P. O. P. i F. O. N. Młodzież ta ofiarowała swoje drobne ale duże gromadzone oszczędności, zebrala ona kwotę 178 zł, z którą zakupiła działkę bonów na kwotę 200 zł, przekazując je łącznie z pozostałą gotówką 8 zł na F. O. N.

WIEC MANIFESTACYJNY W KAMIONCE STRUM.

W Kamionce Strumowej odbył się staraniem OZN wiec obywatelski manifestacyjny w sprawie Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej. Zebranie poprzedziło pochód organizacji społecznych z transparentami po mieście. W czasie zebrania przemawiali pp. dr Jan Hipp, mgr Roman Schmutz i mieniem młodzieży p. Lasoń. Uchwalono teże rezolucji, przedstawionej przez p. Franciszka Mrzygłowskiego. W zebraniu wzięło udział 3.000 osób.

71-szy rok pracy Akcyjnego Banku Hipotecznego.

Osiemdziesiąt odbyło się pod przewodnictwem Agnora hr. Gutkowskiego, doradcy Wł. Władysława Zgromadzenie akcjonariuszy Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie, które rozpatrzyło i jednomyślnie przyjęło do zatwierdzenia wiadomości sprawozdanie i Dyrektor i Rady Nadzorczej z zamknięcia rachunków za rok 1938. Ogólna suma bilansowa za ten rok wynosi 52 milionów złotych.

Dotychczas realizat działalności Banku Hipotecznego w roku sprawozdawczym ilustracje osiągnęły za ten rok zysk w kwocie 2.500.381, 98. Wyższym odzwolnieniu polskiego stanu posiadania w kapitale akcyjnym Banku Hipotecznego jest dokonane w roku sprawozdawczym przegrupowanie tego kapitału, w wyniku którego znaczna część akcji znalazła się w rękach powstających placówek przemysłu nałobolskiego, jak „Chodorów”. Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla S. A., Zrzeszenie Producentów Spirytusu i t. d. Pakiet akcji, znajdujący się dotąd w posiadaniu Warsz. Banku Dyskontowego, przejął Bank Związków Spółek Zarobkowych S. A. w Poznaniu, a reprezentacji interesów rolniczych w kapitale akcyjnym podjęło się Towarzystwo Kredytowe Ziemi, które we Lwowie.

Dzięki pomyślnej regulacji wielu kredytów rolniczych z lat ubiegłych zwiększyła się w odpowiednim stopniu w roku sprawozdawczym płynność aktywów: Pożyczki długoterminowe wzrosły do kwoty 21.255.000, listy zastawne, z czego 12.000.000, w tym wnoszą na koniec roku 20.182.000. Na odcinku długoterminowych kredytów miejskich zostanie wznowiona działalność kredytowa. Również za sprawą Banku w dziedzinie swej pracy w zakresie obrotowego kredytu przyniosła.

Na kadencji Zarządu wybrało Walne Zgromadzenie dr Mieczysława Kapilego, prezesa Zarządu Jaworznickich Kopalni Węgla S. A. i inż. Mikolajka Przemyślnego, członka Zarządu Banku Związków Spółek Zarobkowych S. A. Poprzednio Zarząd Banku Związków Spółek Zarobkowych S. A. i Ludwik hr. Dunin, dyktator, dyrektor Ziemskiego we Lwowie. Rada wybrała Prezydium w składzie: Agnora hr. Gutkowskiego jako prezesa oraz Kornel Kruczkiewicz i dr Stanisław Ostrowski jako wiceprezesa.

Akcja subskrypcyjna na P. O. P. w powiecie dolinickim.

Na terenie powiatu dolinickiego, odnośnie do dobruńskości naszej Armii zapal i entuzjazm trwa w niezmiennym nasileniu. Specjalne pozycje zdobyły sobie prywatne Gimnazjum i Liceum w Dolinie. Młodzież tego zakładu przekazała wszystkie swoje oszczędności na F. O. N. Na ręce Naczelnego Wodza przesłała 200 złotych oraz obligacje Pożyczki Narodowej na 50 złotych. Młodzież otrzymała podziękowanie i adianty.

Marszałka Świątko. Dyda. Młodzież dolinicka prowadzi także zbiórka srebra na F. O. N.

Dochód w kwocie 30 zł z imprezy sportowej przeznaczony w Dolinie również na F. O. N. i wnoszą wszystkie organizacje sportowe do analogicznych postanowień.

Aktuwnie drugie Liceum przeznaczyło 60 zł na F. O. N. i zwrócił się do wszystkich biurowych, aby składali na F. O. N. zamiast tradycyjnej zbiorowej fotografii w luksusowej oprawie.

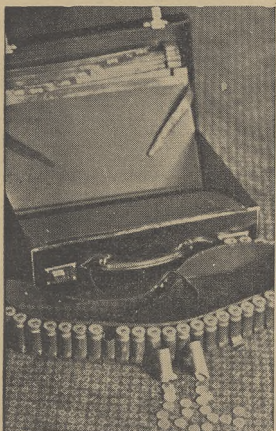
SILNE LOTNICTWO TO SILNA POLSKA

Delegacja harcerstwa węgierskiego w Polsce.

W Polsce bawiła delegacja harcerstwa węgierskiego. Zwiedziła Kraków, Katowice i Warszawę, oraz podpisała umowę skautowa polsko-węgierską. Pierwsze zdjęcie fotograficzne przedstawia przewodniczącego skautingu węgierskiego dr Antoniego Pappęgo, odejmującego adres honorownicy harcerstwa węgierskiego do Pana Prezydenta Mościckiego. Drugie zdjęcie przedstawia moment, gdy dr Pappę odejmuje adres honorownicy harcerstwa węgierskiego, skierowany do Naczelnego Wodza Pana Marszałka Śmigłego Rydza.

Hojny dar na F.O.N.
złożony na ręce
Pana Marszałka Śmigłego Rydza.

Zdjęcie fotograficzne, powyżej zamieszczone, przedstawia hojny dar na F.O.N., jaki na ręce Pana Marszałka Śmigłego Rydza złożył bezimienny ofiarodawca, niestanowiąc walizki, teczek, pas myśliwski i 30 naboł, w których znalazłono po 10 sztuk złotych 5-cio rublowych w każdym naboju, razem 1.500 rubli w złocie.

Pan Marszałek polecił tą drogą podziękować ofiarodawcy.

Solidarność w pracy narodowej powiatu zborowskiego.

Zjazd delegatów Powiatowego Komitetu Porozumiewawczego.

Akcja Komitetów Porozumiewawczych Polskich Organizacji Społecznych rozwija się szczególnie pomyślnie na terenie Podola. Społeczeństwo wykazuje coraz silniejszą łączność organizacyjną. Zebrania i zjazdy są tego wymownym dowodem.

W Zborowie odbył się walszy zjazd delegatów Powiatowego Komitetu Porozumiewawczego, na który przybyli z Tamopola: wiceprezes inż. Dołęgowski, kpt. Drzewiecki jako delegat Wojewódzkiego Komitetu Porozumiewawczego, komendant Podokręgu Z. S. kpt. Kilarak, starosta zborowski mjr Pawlikowski, mjr Dyduchowski i L. Na walszy zjazd przybyło 400 delegatów, wszystkich polskich placówek społecznych powiatu zborowskiego.

Sprawozdania z dyskusji stanowiły obraz całokształtu życia polskiego w powiecie zborowskim. Sprawozdanie z dotychczasowej pracy przedłożył zastępca kpt. Kurek. Wśród licznych codziennych zmagani w pracy społecznej i gospodarczej, należy podkreślić inicjatywę budowy wielkiego dwupiętrowego domu społeczno-handlowego w Zborowie, który powstaje z wysiłku i ofiar całego powiatu, a w szczególności mieszkańców Zborowa. Dom ten będzie trwałą granicą placówką, ogólnokrajową społecznie i gospodarczo w Zborowie. Zarząd miejscy ofiarował piętrową parcelę na dom powiatowy.

W Zborowie podjęto dalej budowę ośrodka P. W. i W. F.

Otoczone szczególną opieką kupców i rzemieślników polskich, zakładając stowarzyszenie i kasę bez procentową dla nich. Młodzież jest kierowana na kursy strażniczące dla zapoznania się z drobnym handlem, co niewątpliwie przyczyni się do wzmożenia życia kupiecko-rzemieślniczego wsiadeł Polaków.

Poczyniono starania o uzyskanie hurtownej sprzedaży wyrobów sprytowych i hurtownię spożywczych.

Wielkim odcieniem pracy jest rewidacja dusz polskich, na tym odcinku Komitet osiągnął już pozytywne rezultaty, jak również w akcji zabezpieczenia polskiego stanu posiadania w nieruchomościach.

Prezesowi kpt. Kurkowi zjazd wyraził uznanie za dotychczasową pracę, inicjatywę i zabiegi.

Walszy zjazd delegatów wybrał nowy zarząd z dotychczasowym prezesem kpt. Czesławem Kurkiem i sekretarzem p. Czesławem Fritzem.

Przebieg zjazdu 450 delegatów Powiatowego Komitetu Porozumiewawczego stwierdził solidarność w pracy narodowej, zapal, wiarę i program dalszej pracy, która w najbliższym roku przyniesie dalsze zwycięstwa. Zjazd wybrał depesze honorownice do: Pana Prezydenta, Pana Marszałka, wojewody mjr Malickiego, gen. Paszkiewicza, a wreszcie do wiceministra gen. Gólskiego, opiekuna Komitetów Porozumiewawczych.

Dokument chwili.

Wznuszająca ofiarność dzieci szkolnych.

List do redakcji WSCHOD-u z Sygnikowi.

Dzieci ze szkoły powszechnej we Lwowie na Sygnówce zawiadomiły redakcję WSCHOD-u o swej akcji na rzecz Polyski Obrony Przeciwlotniczej.

Czytamy: Na słowach: „My dzieci szkoły powszechnej im. Ks. Bandurskiego nr. 48 we Lwowie subskrybujemy na Polyski Obrony Przeciwlotniczej kwotę 220 zł, która obowiązuje przeznaczamy w całości na Fundusz Obrony Narodowej.

— My dzieci bohaterskiego miasta Lwowa, odznaczonego Krzyżem Wirtuti Militari oświadczamy, że zawsze wiernie będziemy iść śladami Ojca. Kochamy Polskę i jej cheśmy służyć wszyscy tak chłopcy, jak dziewczynki. Na te Polyski zebrałmy z urządzonych przedstawień przy wsparciu Kasy Sygnickiej w Sygnówce, która odstąpiła salę, światło i opał bezpłatnie kwotę 80 zł. Spółdzielnia szkolna przeznaczyła 15 zł, dzieci zaś zasygnik 125 zł, razem 320 zł.

Równocześnie redakcja WSCHOD-u dowiaduje się ciekawych szczegółów o zbiorze pieniędzy wśród dzieci.

Społeczeństwo C. O. P.-u dla Armii.

Dowódca Korpusu gen. Wierczkowski z Przemysła przybył do Niska i tam inspirował Armię przybyłą do społeczeństwa powiatu niżańskiego uzbrojenie linowe wraz z karabinami maszynowymi i zaprzęgiem, zaś w Sławowej Woły przybył do pracowników Instytucji Uzbrojenia i na wiekszej naszej stajowni historycznej. Tysięczne tłumy publiczności z całego powiatu uczestniczyły w tych podniosłych uroczystościach. Podobne święta uroczyste, Armii sprężysto, ofiarowanego przez pracowników fabryki przetworów chemicznych „Jarost” odbędzie się w dniu 18 b. m. w Rudniku.

Powiatowy Zjazd Strzelców w Dolinie.

W Dolinie w sali Kasyna odbył się doroczny Walszy Zjazd delegatów Związku Strzeleckiego z całego powiatu. Na zjazd ten przybyli: pp. starosta mjr F. Kulakowski, wicestarosta mjr M. Szajnerman, komendant Podokręgu Z. S. mjr Matus, pow. komendant P. W. kpt. Bykko, przedstawiciel K. O. P. por. Hübner oraz instruktor O. P. p. Laszkowski.

Zjazd zgalił prezesa Powiatu Z. S. insp. F. Szewczyka, podkreślał szczególne warunki i szczególne stanowisko Polki w obecnej chwili. Na przewodniczącego zjazdu wybrano p. Voelpa, burmistrza Bolesława. Po załatwieniu wszelkich spraw organizacyjnych, udzielono absolutorium ustepującemu Zarządowi.

Na wniosek Komitetu wybrał zarząd powiatowy Powiatu Z. S. wicestarostę mjr Szajnermana, oraz jako członków Zarządu pp.: insp. Szewczyka, burmistrza Voelpa, p. Hermann, Jędrzej Kowalskiego, insp. Servackiego, burmistrza Powrońskiego, nacz. Nikoła, B. Bielawskiego i Zofię Łaskowską. Do Komisji Rewizyjnej zostali wybrani pp.: nacz. Janiewicz, dr Walczak, Zabiega, dyr. Wrobel i Lubaczowski. Delegatami na zjazd zostali wybrani pp.: Voelpel, Karpiński i Rutkowski.

Po dokonanych wyborach Zarządu, insp. Pawłowicz przedstawił plan pracy na przyszły okres, po czym zabierał głos kpt. Bykko i mjr Matus. Starosta mjr Kulakowski w przemówieniu swoim zapewnił zebrałym o głębokim zainteresowaniu powiatu w sprawie Z. S. Wreszcie nowo wybrany prezes mjr Szajnerman omówił udział Z. S. w akcji na F. O. N. i P. O. P.

Zjazd wysłał depesze honorownice do Marszałka Śmigłego Rydza o swym żołnierskim oddaniu i swej gotowości na jego rozkazy.

6-LETNI STANISŁAWOWIANIN NA P. O. P.

6-cio letni Lesio Świątkiewicz ze Stanisławowa (ul. Browarniana 8) ofiarował swe oszczędności w kwocie 20 zł. na P. O. P.

LUBIEŃ-ZDRÓJ

KOŁO LWOWA — najśliczniejsze wody siarczane — znakomita borowina
leczy wszelkie choroby reumatyczne, skórne, kobiece etc.

PLAŻA SŁONECZNA.
Tani sezon od 1-go maja.

BASEN Z BIEŻĄCĄ WODĄ.
Recepty kuracyjne.

Kurs teatralno świetlicowy w Złoczowie.

Goście, prelegenci i kursисти w Złoczowie na uroczystym zakończeniu kursu teatralno - świetlicowego dla przedwojennych i przedwojenników.

Ze względu na poparcie finansowe starosty p. Płachy, Powiatowa Komisja Oświaty Pozaszkolnej w Złoczowie w zorganizowała 10-cio dniowy kurs teatralno-swiećlicowy dla przedwojennych i przedwojenników.

Organizacją kursu oraz administracją zajął się z ramienia Inspektora Szkolnego p. Zygmunt Radek, który też był inicjatorem tego kursu. Kuratorium O. S. Lw. delegowało prelegentów na kurs w osobach okręgowych instruktorów Oświaty Pozaszkolnej pp. Ludwika Szymbek i Józefa Muchy.

Na kurs zgłosiło się 34 młodzieży miejsciej i 25 młodzieży żeńskiej. Wszyscy uczestnicy kursu to członkowie Z. S. Zająca odbywały się w świetlicy Z. S. w Domu Legionowo - Strzeleckim i w dużej sali „Sokoła”. Młodzież żeńska umieszczono w ochronie s. Dominikańsk, zaś młodzież męską na noclegi u mieszkających w Domu Ludowym T. S. L. na Polwarkach a wyżywienie otrzymywała w koszarach piechoty, dzięki żywcimemu stanowisku p. kpt. Dąbka.

Otwarcia kursu a następnie zamknięcia dokonał wicestarosta p. Wierziński.

Na zakończenie kursu przybyli przedstawiciele

Obecny karabin piechoty, zwieszony powtarzalnym dźwiękiem, że po oddaniu strzału trzeba otworzyć zamk, uważać nowy nabój z magazynka do lufy, zamk zamknąć i dopiero potem można dać następny strzał. Słowem, trzeba powtarzać między jednym strzałem a drugim. Natomiast w broni automatycznej, czyli samoczynnej czynność powtarzania jest wykonana mechanicznie przez energię, wywołaną przez poprzedni strzał czyli że strzelający wystarczy nacisnąć drugi raz na spust, aby dać nowy strzał.

Rozróżniamy przy tym właściwą broń samoczynną, t. j. taką, która strzela ogniem ciągłym, gdy tylko zostanie strzelony pierwszy nabój. Wystrzelał nabój w magazynku i dopóki trwa nacisk na spust — oraz broń pół-samoczynną, t. j. taką, która powtórzenie wycelowania samoczynne, ale nie strzela drugi raz sama przez się, lecz wymaga ponownego naciśnięcia spustu. Do tego typu należą dobrze znane pistolety Browninga, Mausera i inne.

Broń samoczynną mamy w wojsku od wielu lat — są to karabiny maszynowe ciężkie i lekkie. Dotychczas jednak, pomimo wielu prób, nie zdecydowano się na zastosowanie zasad samoczynności, czy też pół-samoczynności dla karabinu piechury, gdyż do niedawna nie było dostatecznie pewnych i mocnych, a prostych i niedrogi modeli broni, oraz obawiano się obniżenia marowania amunicji.

Postępy techniki w okresie powojennym doprowadziły do całkowitego rozwiązania kwestii karabina samoczynnego, dzięki czemu modele wybrane przez wojsko wejdą nie są droższe od karabinów powtarzalnych.

Pod względem działania broń taka może w n. i. z. nie ustępować karabinowi powtarzalnemu. Pod względem celności, wystrzelała ona Wystrzelała natomiast obniżoną przewagę w dziedzinie wydajności ognia, maksymalną bowiem wydajność ognia karabiny powtarzalne w rykach najbliższego strzelca trzebia obliczać na około 20 strzałów celnych na minutę, przy karabinie zaś samoczynnym osiągnąć można 60 strzałów i więcej. Oczywiście takie mnożenie wydajności na obniżenie marowania, powiększa obciążenie ognia piechoty i będzie wartościowe przede wszystkim przy odparciu natarcia nieprzyjaciela, lub też w tych wypadkach, gdy piechota sama musi zastąpić karabiny maszynowe, którego w pobliżu nie ma.

Ale tutaj wywstała się pytanie — czy gęstość ognia będzie wartościowa z punktu widzenia celności, czy —

mówiąc dosadnie gwar — żołnierz nie będzie „walił” Pana „Boga” w „obcę”.

Żołnierz dobrze wyszkolony, a więc przede wszystkim żołnierz rozumnik odbywających służbę w chwili wojny, prawdopodobnie będzie strzelał celnie, tak samo, jak i tak jest on na naszym wybitnym światowej w roku 1914. Później zaś wszystko będzie zależało od poziomu wykształcenia i stanu moralnego, przy czym żołnierz nowożytny na pewno nie musi wia — będzie zapewne strzelał zbyt nerwowo do dupy, dopóki z warunkami pola walki się nie oswoi, i dopóki się nie stanie prawdziwym, starym żołnierzem. Jednakże faktem jest, że przy użyciu karabinu powtarzalnego nieraz widzieliśmy strzelanie na oślep — tylko tyle, że zużył amunicji było mniej.

Zagadnienie zużycia amunicji, niemiernie doniosłe przy ewentualności takiego przeobrażenia, gdyż gęstość ognia byłaby przeszło 3 razy większa, niż przy użyciu karabinów powtarzalnych, jest niemiernie trudne. Żołnierzowi nie można każć nosić więcej amunicji przy sobie, niż to przewiduje obecne wyposażenie wojskowe, gdyż i tak jest on na naszym wybitnym światowej. Trzeba by tworzyć całe oddziały dodatkowe zajmujące się tylko donoszeniem amunicji do pierwszego linii bojowej, i nawet przy takim systemie niewiadomo, czy żołnierz wytrzymałby się dość często momenty, w których by piechocie brakowało naboju. Niektóre wojska liczą na użycie czołgów z przyręczkami, przeznaczonymi specjalnie do rozwożenia amunicji.

Ze względów powyższych nie wydaje się, aby państwa najbardziej przodujące w dziedzinie techniki zamierzały dokonać całkowitego przeobrażenia piechoty w karabiny automatyczne, pomimo wszystkich ich zalet.

Niewątpliwie w pewien czas po rozpoczęciu się wojny wyczerpanie zasobów amunicji spowoduje zwiększenie ilości karabinów automatycznych w piechocie, aż dojdą do całkowitego wyposażenia.

CENA PRENUMERATY „WSCHOD-u”
wraz z przysyłką pocztową: miesięczna zł 0,80, kwartalna zł 2,40, półroczna zł 4,80, roczna zł 9,60. —

CENY OGŁOSZEŃ „WSCHOD-u”
Za jeden wiersz milimetrový przez szerokość jednej spacji (10 mm) na pierwszej stronie zł 1,50, na dalszych stronach zł 1,20. Czołowe strony 1,50 zł, następne strony 1,20 zł. Zastrzeżenie miejsc 50% drożej.